Body Screen Body

יואב כהן, מאיה ברינר, רועי קרמר

בעידן האינטרנט נדמה שהאנושות הצליחה ליצור מאגר אינסופי ועל זמני של זיכרונות. רשת בלתי מוגבלת של אינפורמציה דיגיטלית אשר דרכה בני אדם מנסים להנציח את עצמם על קיר הזמן.

הרשת הזאת, אשר התחילה כרשת של תקשורת בין מחשבים, הפכה תוך זמן קצר להיות כלי התקשורת המרכזי בין בני אדם. זוהי מהפכה במובנים רבים אבל אולי יותר מכל זוהי מהפכה במובן שהתקשרת הזאת היא לחלוטין נעדרת **גוף**.

הקיר שעומד בחלל הוא קיר שמורכב מ״זכרונות גוף״. כל משתתף שהטביע את גופו על קיר הזכרונות הצטרף לחלק מארכיון דיגיטלי.

הקיר נמצא כל הזמן בהתהוות, המשתתפים מקיימים אותו, מעצימים אותו ויוצרים אותו. בדיוק כמו הרשת - ככל שיותר זכרונות גופניים נרשמים, כך מאגר המידע שהקיר מכיל מתעצם ונבנה בצלם המשתמשים בה.

בנוסף לזיכרונות שמוטבעים לתוך העבודה, הקיר מציף גם זכרונות רנדומליים מתוך ארכיון הזכרונות שלו, כך זכרונות הגוף נפגשים בינהם ויוצרים מפגשים חדשים בחלל.

בעצם ההתעכבות הזאת על תנועת הגוף ועל מפגשים של גופים, העבודה היא למעשה הנגטיב המוחלט לרשת האינטרנט נעדרת הגוף. הקיר מיצר אלטרנטיבה, מקום בו אפשר באנונימיות מוחלטת להשאיר את הגוף למשמר ולאפשר לו 'לרקוד' עם גופים של אנשים אחרים בחלל.

Body Screen Body

Yoav Choen, Maya Brinner, Roee Kremer

In the Internet age it seems that humanity has managed to create an infinite reservoir of memories. An unlimited network of digital information through which people try to perpetuate themselves on the wall of time.

This network, which began as a network of communication between computers, soon became the principal means of communication between people.

This is a revolution in many ways, but perhaps most of all this is a revolution in the sense that the body is completely absent.

The wall standing in the gallery is a wall consisting of 'Body Memories'. Each participant who left his body imprint on the wall of memories, joined and became part of a digital archive.

The wall is constantly in progress; participants amplify it and create it, just like the network. The more physical memories are recorded, the database of body memories is intensified.

In addition to memories embedded into the work, the wall also floods random memories out of its memory archive, so that new meeting can occur between body memories in this new space. This action of noticing the movement of the body and of body encounters, the work is an absolute negative effect to the Internet. The wall is an alternative, A place where you can leave your anonymity body at guard, and allow it to 'dance' with other bodies in space.

